

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
στο σχέδιο νόμου «Διαμεσολάβηση σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις»
Προς τη Βουλή των Ελλήνων

A. ΓΕΝΙΚΑ – ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ

Μια σύγχρονη έννομη τάξη οφείλει να προσφέρει στους πολίτες περισσότερους από έναν τρόπους επίλυσης των διαφορών τους, οι οποίοι συνδέονται με διαφορετικά πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα. Έτσι, διευκολύνεται η δυνατότητα επιλογής εκείνης ακριβώς της λύσης που προσήκει στην εκάστοτε περίπτωση. Πράγματι, όλες οι διαφορές δεν είναι επιδεκτικές επίλυσης με το ίδιο πάντα μέσο. Υφίστανται λ.χ. διαφορές που έχουν αχθεί από τα μέρη σε θέμα αρχής, ώστε η δικαστική απόφαση να αποτελεί τον μόνο κατάλληλο τρόπο για την αυθεντική επίλυσή τους. Υφίστανται, όμως, από την άλλη πλευρά, και διαφορές, ως προς τις οποίες η σχετικότητα της ορθής λύσης, η ύπαρξη επαγγελματικών σχέσεων, οι σχέσεις γειτονίας κλπ. αναδεικνύουν την από κοινού διευθέτηση ως το ενδεδειγμένο μέσο.

Εξάλλου, ο μεγάλος φόρτος των δικαστηρίων, η συχνή κατάχρηση των υφιστάμενων δικονομικών δυνατοτήτων και οι ελλείψεις και δυσλειτουργίες που παρουσιάζονται στην υλικοτεχνική υποδομή επηρεάζουν αρνητικά την αποτελεσματική παροχή της τακτικής δικαιοσύνης, με συνέπεια τις τελευταίες δεκαετίες να έχουν αναπτυχθεί σε πολλές χώρες εναλλακτικές διαδικασίες, που υποκαθιστούν σε μεγάλο βαθμό το συνηθισμένο μοντέλο της δίκης που περατώνεται με δικαστική απόφαση.

Στους εναλλακτικούς αυτούς τρόπους επίλυσης των ιδιωτικών διαφορών περιλαμβάνεται και η διαμεσολάβηση.

Η διαμεσολάβηση είναι η διαδικασία, κατά την οποία τα μέρη, με τη βοήθεια ενός ανεξάρτητου τρίτου προσώπου, του διαμεσολαβητή, προσδιορίζουν τις επιμέρους πτυχές της διαφοράς τους, ερευνούν τις εναλλακτικές λύσεις για την επίλυσή τους και επιχειρούν να καταλήξουν σε συμφωνία που θα ικανοποιεί τα αληθινά συμφέροντά τους.

Η προσφυγή στη διαμεσολάβηση επαφίεται στην πρωτοβουλία των μερών και αποτελεί μία μη δεσμευτική, καθαρά ιδιωτική μέθοδο επίλυσης των διαφορών.

Με τη διαμεσολάβηση, η κρατική δικαιοσύνη δεν αμφισβητείται και δεν «ιδιωτικοποιείται», όχι μόνο γιατί δεν αποκλείεται η ευχέρεια της προσφυγής σε αυτήν, αλλά και γιατί ουδείς δικαιούται να «επιβάλλει» τη διαμεσολάβηση ως μέθοδο επίλυσης διαφορών. Αντίθετα, οι πολίτες είναι ελεύθεροι να επιλέξουν άλλους, αποτελεσματικότερους εναλλακτικούς τρόπους, για την επίλυση της διαφοράς τους.

Η διαμεσολάβηση ως θεσμός διακρίνεται από ορισμένα πλεονεκτήματα, τα οποία η πολιτική δίκη ως εκ του προορισμού και της δομής της δεν μπορεί να εγγυηθεί στον ίδιο βαθμό. Η σχετική διαδικασία χαρακτηρίζεται ειδικότερα από εχεμύθεια, με αποτέλεσμα την προστασία τυχόν εμπιστευτικών πληροφοριών των μερών, από ευελιξία, αφού η πορεία της προσδιορίζεται ελεύθερα από τον διαμεσολαβητή σε συνεργασία με τα μέρη, και από τον έλεγχο των ίδιων των μερών επί της διάρκειάς και κυρίως της έκβασής της, αφού εναπόκειται σε αυτά και μόνο να αποφασίσουν με ποιον τρόπο θα επιλύσουν την διαφορά τους ή να τερματίσουν τη διαδικασία όποτε το επιθυμούν.

Τα ένδικα μέσα στη δημόσια δίκη είναι πολλά και ποικίλα και συνεχίζονται και κατά την εκτέλεση της εκδιδόμενης απόφασης. Αντίθετα, στη διαμεσολάβηση δεν νοούνται ένδικα μέσα, αφού αυτή ή καταλήγει σε φιλικό διακανονισμό ή αποτυγχάνει.

Εξάλλου, στη διαμεσολάβηση η ενδεχόμενη συμφωνία θα προκύψει μετά από ανάδειξη και συνεκτίμηση από τα μέρη, με τη βοήθεια του διαμεσολαβητή, ακόμα και μη νομικών στοιχείων που εξυπηρετούν τα συμφέροντά

τους. Η δυνατότητα αυτή αποδέσμευσης από νομικά στοιχεία και επιχειρήματα αποτελεί καθοριστικό παράγοντα της διαμεσολάβησης, αφού οι λύσεις είναι περισσότερο προσανατολισμένες στα συμφέροντα των μερών. Ομοίως, είναι δυνατή η ένταξη στη διαμεσολάβηση ακόμα και απαιτήσεων που δεν συνεχονται με την αρχική διαφορά, κάτι που δεν είναι δυνατόν στο πλαίσιο της δίκης.

Ιδιαίτερη, τέλος, σημασία πρέπει να αποδοθεί στη διαφύλαξη της κοινωνικής ειρήνης με τη διευθέτηση της διαφοράς ως αποτέλεσμα της σύμμετρης και φιλικής ικανοποίησης των κατ' ιδίαν συμφερόντων των μερών και της διάθεσής τους να συνεχίσουν την επιχειρηματική ή άλλη συνεργασία τους προς όφελος των ιδίων και του ευρύτερου επαγγελματικού ή κοινωνικού τους χώρου.

Ο νέος για τα ελληνικά δεδομένα θεσμός της διαμεσολάβησης θα αποβεί προς όφελος όλων, δικαστών, δικηγόρων και ενδιαφερόμενων πολιτών. Οι δικαστές θα αναλάβουν ακόμη μεγαλύτερο κοινωνικό ρόλο, αφού θα έχουν την ευχέρεια να διαπαιδαγωγήσουν τους εμπλεκόμενους διαδίκους ως προς τη δυνατότητα συμβιβαστικής επίλυσης της διαφοράς τους, αλλά και να ασχοληθούν με τις υποθέσεις εκείνες που πράγματι χρειάζονται δικαστική διερεύνηση και απόφαση. Οι δικηγόροι δεν θα απολέσουν την επαγγελματική «ύλη» τους, διότι τους παρέχεται η δυνατότητα να συμμετέχουν ενεργά στη διαδικασία της διαμεσολάβησης, στην οποία αναμένεται η πολύτιμη συμβολή τους. Οι ίδιοι δε οι πολίτες, ακόμη και στην περίπτωση αποτυχίας της διαμεσολάβησης, θα έχουν αποκομίσει το αδιαμφισβήτητο όφελος ότι τουλάχιστον συζήτησαν και προσπάθησαν να κατανοήσουν ο ένας τις θέσεις του άλλου.

Τέλος, θα πρέπει να σημειωθεί, ότι οι διατάξεις του νομοσχεδίου θα εφαρμόζονται τόσο στη διαμεσολάβηση σε διασυνοριακές διαφορές, όσο και σε εσωτερικές διαδικασίες διαμεσολάβησης.

B. ΕΙΔΙΚΑ – ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟ

Άρθρο 1

Στο άρθρο 1 προσδιορίζεται ο σκοπός του νομοσχεδίου, ήτοι η ενσωμάτωση στην Ελληνική νομοθεσία των διατάξεων της Οδηγίας 2008/52/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 2008 για ορισμένα θέματα διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις επί διασυνοριακών διαφορών, καθώς και η θέσπιση εσωτερικών διαδικασιών διαμεσολάβησης.

Άρθρο 2

Με την διάταξη του άρθρου 2 οριοθετείται το πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας διαμεσολάβησης στις ιδιωτικού δικαίου διαφορές, στις οποίες επιτρέπεται κατά το ουσιαστικό δίκαιο να συνομολογηθεί συμβιβασμός. Οι διατάξεις του νομοσχεδίου εφαρμόζονται στις διαδικασίες, στις οποίες δύο ή περισσότερα μέρη μίας αστικής ή εμπορικής διαφοράς επιχειρούν εκουσίως να καταλήξουν σε φιλική συμφωνία σχετικά με την επίλυση της διαφοράς τους με τη βοήθεια διαμεσολαβητή. Δεν τυγχάνουν όμως εφαρμογής όσον αφορά σε δικαιώματα και υποχρεώσεις ως προς τις οποίες τα μέρη δεν έχουν την ελευθερία να αποφασίζουν βάσει του οικείου εφαρμοστέου δικαίου. Δεν καλύπτονται ιδίως φορολογικές, τελωνειακές ή διοικητικές υποθέσεις ή αξιώσεις κατά του κράτους λόγω πράξεων ή παραλείψεων κατά την άσκηση της κρατικής εξουσίας. Ο περιορισμός αυτός είναι αναπόφευκτος, αφού σκοπός της διαμεσολάβησης είναι η εξώδικη επίλυση της διαφοράς με την επίτευξη δεσμευτικής συμφωνίας των μερών. Στις υποθέσεις που καλύπτονται, εφόσον δεν γίνεται διάκριση, περιλαμβάνονται

τόσο οι εσωτερικές όσο και οι διασυνοριακές διαφορές.

Η συμφωνία των μερών για την υπαγωγή μιας διαφοράς στη διαδικασία της διαμεσολάβησης πρέπει να αποδεικνύεται εγγράφως, χάριν της νομικής ασφάλειας ως προς τη συμφωνία αυτή, αλλά και της προστασίας των μερών, ενόψει της υποχρέωσης που αναλαμβάνουν για τη φυσική παρουσία τους στη διαμεσολαβητική προσπάθεια και τη συμμετοχή τους σε αυτή με καλή πίστη. Η συμφωνία αυτή διέπεται από τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου για τις συμβάσεις.

Να σημειωθεί ότι η ύπαρξη συμφωνίας για προσφυγή σε διαμεσολάβηση δεν συνεπάγεται δικονομικές συνέπειες, όπως συμβαίνει στη συμφωνία για τη διαιτησία.

Άρθρο 3

Η αρχή της ελευθερίας των μερών ως βασική αρχή του θεσμού της διαμεσολάβησης, προϋποθέτει ότι τα μέρη έχουν σαφή και πλήρη γνώση της διαφοράς τους κατά τις πραγματικές και νομικές διαστάσεις της, ώστε να μπορούν να συμφωνήσουν για την υπαγωγή της στη διαδικασία αυτή.

Έτσι, με το άρθρο 3 ορίζονται οι περιπτώσεις, στις οποίες είναι δυνατή η προσφυγή των μερών στη διαμεσολάβηση, μεταξύ δε αυτών και η υπό στοιχείο α', κατά την οποία η προσφυγή στη διαμεσολάβηση είναι δυνατή, αν τα μέρη συμφωνούν να προσφύγουν στη διαδικασία αυτή «...πριν ή κατά την διάρκεια της εκκρεμοδικίας», σύμφωνα και με το άρθρο 2 παρ. 1 περ. α' της Οδηγίας 2008/52/ΕΚ. Η προϋπόθεση αυτή της έγγραφης συμφωνίας απαιτείται και στην περίπτωση β'. Διευκρινίζεται ότι στην περίπτωση δ' ως νόμος νοείται ο ενδεχόμενος μελλοντικός νόμος (ημεδαπός ή αλλοδαπός) που θα προβλέπει διαμεσολάβηση.

Η διάταξη αυτή δεν αποκλείει τη συμβατική πρόβλεψη, με σχετική ρήτρα, για επίλυση των μελλοντικών διαφορών με διαμεσολάβηση.

Όμως, λόγω της σημασίας της εθελουσίας υπαγωγής στη διαμεσολάβηση για την επιτυχή έκβαση της διαδικασίας, κρίθηκε ότι η σχετική συμφωνία θα πρέπει να επαναλαμβάνεται και αφού ανακύψει η διαφορά, ενόψει και της ανωτέρω βασικής θέσεως του νομοσχεδίου και της Οδηγίας.

Με τη διάταξη της δεύτερης παραγράφου του άρθρου 3 παρέχεται η ευχέρεια στο Δικαστήριο, πρώτου ή δεύτερου βαθμού, ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η υπόθεση, να συστήσει στους αντιδίκους να προσφύγουν στη διαδικασία της διαμεσολάβησης για την επίλυση της διαφοράς τους. Προς τούτο λαμβάνονται υπόψη όλες οι πραγματικές και νομικές περιστάσεις της υπόθεσης. Αν συμφωνήσουν τα διάδικα μέρη – με δεδομένο τον εκούσιο χαρακτήρα της υπαγωγής στη διαδικασία της διαμεσολάβησης – το Δικαστήριο αναβάλλει, υποχρεωτικά, τη συζήτηση της υπόθεσης σε άλλη δικάσιμο μετά πάροδο τριμήνου, χρόνος που κρίνεται αναγκαίος αλλά και επαρκής για την περάτωση της διαδικασίας διαμεσολάβησης.

Η αναβολή δεν επιτρέπεται να υπερβεί χρονικά το εξάμηνο, ώστε να αποφευχθούν τυχόν προσπάθειες στρεψοδικίας με την επίκληση της προσφυγής στην διαμεσολάβηση.

Άρθρο 4

Με τις διατάξεις του άρθρου 4 δίδεται ο ορισμός της διασυνωριακής διαφοράς, της διαμεσολάβησης και του διαμεσολαβητή. Κύριος στόχος του διαμεσολαβητή – και σε αυτό το σημείο κυρίως διακρίνεται από τον διαιτητή – είναι να διευκολύνει τα μέρη να επιλύσουν τα ίδια την διαφορά τους. Ο διαμεσολαβητής δεν έχει εξουσία να αποφασίσει ο ίδιος ή να υποδείξει στα μέρη πιθανές λύσεις για την επίλυση της διαφοράς. Δύναται όμως ο διαμεσολαβητής να διατυπώσει προτάσεις προς επίλυσή της.

Στις εγχώριες διαφορές το έργο του διαμεσολαβητή ανατίθεται σε δικηγόρο, ύστερα από πιστοποίηση και διαπίστευση από τους αρμόδιους φορείς. Ο δικηγόρος ενώνει στο πρόσωπό του πολλές ιδιότητες που απαντώνται στο ιδεατό πρότυπο του διαμεσολαβητή. Έχει υψηλό επίπεδο νομικών γνώσεων, υπάγεται ήδη σε έναν αυστηρό κώδικα επαγγελματικής δεοντολογίας, δεν αποτελεί κύριο όργανο απονομής δικαιοσύνης με την έννοια της δυνατότητας έκδοσης δεσμευτικών αποφάσεων από τον ίδιο και δεν έχει λόγο να μην εμφορείται από πνεύμα συμφιλίωσης, ενώ παράλληλα διαθέτει εμπειρία συγκρουσιακών καταστάσεων μέσα από την καθημερινή του τριβή στα ακροατήρια των δικαστηρίων.

Άλλωστε, είναι ο πρώτος στον οποίο απευθύνονται συνήθως οι πολίτες στο πλαίσιο της διαφοράς τους, ώστε να είναι και ο πρώτος που μπορεί να συστήσει, ως εναλλακτικό τρόπο επίλυσης της διαφοράς, τη διαμεσολάβηση.

Στις περιπτώσεις, όμως, διασυνωριακών διαφορών, κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 2 της οδηγίας 2008/52/ΕΚ, παρέχεται η δυνατότητα στα μέρη να ορίσουν ως διαπιστευμένο διαμεσολαβητή τρίτο πρόσωπο που δεν είναι δικηγόρος. Τούτο

επιβάλλεται για λόγους ενοποίησης των κανόνων που διέπουν τη διαμεσολαβητική διαδικασία στα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σκοπό στον οποίον αποβλέπουν οι διατάξεις της ανωτέρω Οδηγίας.

Άρθρο 5

Με το άρθρο 5 ορίζονται ως φορείς κατάρτισης διαμεσολαβητών αστικές μη κερδοσκοπικές εταιρίες, που συνιστούν από κοινού ένας τουλάχιστον Δικηγορικός Σύλλογος και ένα τουλάχιστον από τα Επιμελητήρια της Χώρας. Τα ανωτέρω συμπράττοντα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου επελέγησαν λόγω της επιστημονικής και επαγγελματικής ιδιότητας των μελών τους, που θα αποτελέσουν την δεξαμενή, από την οποία θα προέλθουν οι διαμεσολαβητές. Οι όροι και οι προϋποθέσεις παροχής άδειας και λειτουργίας των φορέων κατάρτισης διαμεσολαβητών, τα προγράμματα εκπαίδευσης και μετεκπαίδευσης, τα προσόντα των εκπαιδευτών κτλ. θα καθορισθούν με προεδρικό διάταγμα που θα εκδοθεί ύστερα από πρόταση των συναρμοδίων Υπουργών.

Ως κυρώσεις που θα επιβάλλονται στους ανωτέρω φορείς, όταν δεν τηρούν τις υποχρεώσεις τους, ορίζονται το χρηματικό πρόστιμο ή η προσωρινή ή οριστική ανάκληση της άδειας λειτουργίας τους. Τα κριτήρια για την επιλογή και επιμέτρηση των εν λόγω κυρώσεων θα καθορισθούν ομοίως με το ανωτέρω προεδρικό διάταγμα.

Πρέπει να σημειωθεί, ότι οι φορείς κατάρτισης διαμεσολαβητών θα αναλάβουν την εκπαίδευση τόσο προσώπων που έχουν την δικηγορική ιδιότητα, όπως τούτο απαιτείται για τη διαμεσολάβηση στις εγχώριες και διασυνοριακές διαφορές, όσο και προσώπων που έχουν άλλη επαγγελματική ιδιότητα, τα οποία θα προσφέρουν υπηρεσίες διαμεσολάβησης μόνο στις διασυνοριακές διαφορές.

Τέλος προβλέπεται η υποχρέωση των φορέων κατάρτισης για κατάθεση παραβόλου υπέρ του Δημοσίου, προκειμένου να τους χορηγηθεί άδεια ίδρυσης.

Άρθρο 6

Με το άρθρο 6 ορίζεται ως φορέας πιστοποίησης διαμεσολαβητών η προς τούτο συνιστώμενη Επιτροπή, η οποία τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και αποτελείται από πέντε (5) τακτικά και ισάριθμα αναπληρωματικά μέλη. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων πρόεδρος και μέλη της Επιτροπής με τους αναπληρωτές τους ορίζονται διαπιστευμένοι διαμεσολαβητές με άρτια εκπαίδευση και επαρκή εμπειρία σε θέματα διαμεσολάβησης. Η Επιτροπή θα πιστοποιεί την επάρκεια των υποψηφίων διαμεσολαβητών, θα ελέγχει αν οι φορείς κατάρτισης τηρούν τις υποχρεώσεις τους και θα ελέγχει αν οι διαπιστευμένοι διαμεσολαβητές συμμορφώνονται προς τον Κώδικα Δεοντολογίας.

Επίσης, θα εισηγείται προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων την επιβολή των κυρώσεων που προβλέπονται στα άρθρα 5 και 7 του παρόντος. Η πιστοποίηση των διαμεσολαβητών γίνεται ύστερα από εξετάσεις ενώπιον τριμελούς επιτροπής εξετάσεων, στην οποία συμμετέχουν δύο μέλη της Επιτροπής Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών και ένας δικαστικός λειτουργός. Η επιτροπή εξετάσεων ελέγχει, αν οι υποψήφιοι διαθέτουν τις απαραίτητες γνώσεις και δεξιότητες και επαρκή εκπαίδευση από τους φορείς κατάρτισης του άρθρου 5 για να παρέχουν υπηρεσίες διαμεσολάβησης. Η απόφασή της είναι έγγραφη και πλήρως αιτιολογημένη. Ο τρόπος, τα κριτήρια, οι προϋποθέσεις και οι όροι εξέτασης των υποψηφίων διαμεσολαβητών ενώπιον της επιτροπής εξετάσεων θα καθορισθούν με σχετική υπουργική απόφαση. Με αυτόν τον τρόπο εξασφαλίζεται ο έλεγχος της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών διαμεσολάβησης και διασφαλίζεται ότι αυτή θα διεξάγεται με κατάλληλο, αμερόληπτο και αποτελεσματικό τρόπο. Η απόφαση της Επιτροπής για την πιστοποίηση των διαμεσολαβητών συντάσσεται εγγράφως και εκδίδεται σύμφωνα με την απόφαση της επιτροπής εξετάσεων. Τα θέματα που σχετίζονται με την αποζημίωση των μελών της Επιτροπής και της επιτροπής

εξετάσεων, καθώς και η υποχρέωση καταβολής εξετάσεων θα καθορίζονται με κοινή απόφαση των αρμοδίων Υπουργών, ενώ με έκδοση σχετικής υπουργικής απόφασης θα εγκρίνεται ο Κανονισμός λειτουργίας των επιτροπών τούτων και θα καθορίζεται η διαδικασία ελέγχου των φορέων κατάρτισης διαμεσολαβητών και των διαπιστευμένων διαμεσολαβητών. Για την υποβολή του έργου της Επιτροπής και της επιτροπής εξετάσεων η Ολομέλεια των Δικηγορικών Συλλόγων υποχρεούται να διαθέτει το απαιτούμενο προσωπικό που προβλέπεται στον Κανονισμό της παραγράφου 5 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 7

Η διαπίστευση των διαμεσολαβητών γίνεται από αρμόδιο Τμήμα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και αποτελεί την κρατική επικύρωση της γενομένης πιστοποίησης. Η υπηρεσία αυτή εκδίδει τις αναγκαίες διοικητικές πράξεις. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων θα καθορισθούν οι ειδικότεροι όροι και προϋποθέσεις για την διαπίστευση των διαμεσολαβητών, καθώς και η διαδικασία αναγνώρισης του τίτλου διαπίστευσης που έχουν λάβει οι διαμεσολαβητές σε άλλο κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, καθώς επίσης και για την προσωρινή ή οριστική ανάκληση της διαπίστευσης απαιτείται η σύμφωνη γνώμη της Επιτροπής Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών.

Ομοίως, θα θεσπισθεί Κώδικας Δεοντολογίας για τους διαπιστευμένους διαμεσολαβητές, θα προβλεφθούν οι ειδικότερες προϋποθέσεις για την επιβολή των οριζόμενων κυρώσεων της προσωρινής ή οριστικής ανάκλησης της διαπίστευσης και θα ρυθμισθεί κάθε άλλο συναφές θέμα.

Άρθρο 8

Με το άρθρο 8 ρυθμίζεται σε γενικές γραμμές η διαδικασία της διαμεσολάβησης. Επιλέχθηκε να μην γίνει λεπτομερέστερη ρύθμιση, γιατί η υπέρμετρη τυπικότητα της διαδικασίας ενδέχεται να δημιουργήσει εμπόδια στην προσπάθεια επίλυσης της διαφοράς. Η έλλειψη, σε κάποιο βαθμό, τυπικότητας δεν πρέπει, πάντως, να θεωρηθεί ότι ισοδυναμεί με την απουσία δικαιοκρατούμενης διαδικασίας. Η διαμεσολάβηση δεν βρίσκεται πέραν και υπεράνω του δικαίου. Κατά τη διάρκειά της πρέπει να γίνονται σεβαστές και να διαφυλάσσονται θεμελιώδεις δικονομικές κατακτήσεις, όπως η ισότητα των μερών και η ανεξαρτησία και αμεροληψία του διαμεσολαβητή, χωρίς τη συνδρομή των οποίων κινδυνεύει η επίτευξη του σκοπού της διαμεσολάβησης.

Επειδή η εμπιστευτικότητα και η εχεμύθεια αποτελούν θεμελιώδη στοιχεία της διαδικασίας διαμεσολάβησης, ώστε αυτή να καθίσταται ελκυστική για τους ιδιώτες, ιδίως τους επιχειρηματίες που δεν θέλουν να αποκαλύπτονται μυστικά της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας, θεσμοθετείται με την διάταξη του άρθρου 8 η υποχρέωση του διαμεσολαβητή να μη κοινοποιεί στο άλλο μέρος πληροφορίες που αντλεί κατά τις επαφές του με το ένα μέρος, χωρίς τη σύμφωνη γνώμη του τελευταίου.

Άρθρο 9

Στη διαδικασία της διαμεσολάβησης, που αποτελεί, από την έναρξή της, σε όλη τη διάρκειά της και μέχρι και την επίλυση της διαφοράς ή τον εν γένει και δια άλλου τρόπου τερματισμό της, μια κατ' εξοχήν συναινετική διαδικασία, προβληματισμό δημιουργεί η εκτελεστότητα των συμφωνιών που επιτυγχάνονται με την συνδρομή τού διαμεσολαβητή. Κι αυτό γιατί ως εκ της φύσεως και του σκοπού της διαμεσολάβησης οι συμφωνίες αυτές προσφέρονται περισσότερο για εκούσια εκτέλεση, ώστε να διασφαλίζεται κατά το δυνατόν η διατήρηση φιλικής και βιώσιμης σχέσης μεταξύ των μερών, προς όφελος όχι μόνο των ιδίων, στο πλαίσιο του ατομικού και επαγγελματικού τους συμφέροντος, αλλά και του ευρύτερου κοινωνικού συμφέροντος. Κρίνεται, όμως, σκόπιμο, προκειμένου να ενθαρρυνθεί η περαιτέρω

χρήση της διαμεσολάβησης και να εξασφαλισθεί, ότι τα μέρη που προσφεύγουν σε αυτή θα μπορούν να στηρίζονται σε ένα προβλέψιμο νομικό πλαίσιο, να θεσπισθούν ορισμένες προϋποθέσεις, ώστε οι συμφωνίες που επιτεύχθηκαν κατά τη διαδικασία της διαμεσολάβησης και αναγνωρίζουν την ύπαρξη αξίωσης που μπορεί να εκτελεσθεί αναγκαστικά, να αποκτούν το κύρος εκτελεστού τίτλου σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 904 παρ. 2 περ. γ' ΚΠολΔικ.

Οι προϋποθέσεις αυτές, περιλαμβάνονται στο παρόν άρθρο 9, στο οποίο προβλέπεται η σύνταξη σχετικού πρακτικού διαμεσολάβησης από τον διαμεσολαβητή και η κατάθεσή του στη γραμματεία του Μονομελούς Πρωτοδικείου.

Έτσι, χωρίς να παραβλέπεται κατά το δυνατόν ο εκούσιος χαρακτήρας της όλης διαδικασίας της διαμεσολάβησης, επιτυγχάνεται η άμεση εκτέλεση της συμφωνίας χωρίς την εμπλοκή σε άλλες δικαστικές διαδικασίες. Να σημειωθεί ότι η περιγραφή του εκτελεστηρίου τύπου γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 918 παρ. 2 β' ΚΠολΔ, δηλαδή από τον δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου.

Άρθρο 10

Για να επιτύχει η διαμεσολάβηση, ο διαμεσολαβητής, τα μέρη και οποιοσδήποτε συμμετέχει στη διαδικασία διαμεσολάβησης, πρέπει να είναι ελεύθεροι να εξετάσουν και να κατανοήσουν τα πραγματικά περιστατικά και τα αίτια της διαφοράς, τα ποικίλα νομικά και πρακτικά ζητήματα που προκύπτουν και τις επιλογές που έχουν για τον χειρισμό τους. Οι συζητήσεις πρέπει λοιπόν να μπορούν να επεκταθούν και σε θέματα πέραν της συγκεκριμένης διαφοράς, τα οποία είναι εμπιστευτικά και θα εξέρχονταν του συνήθους πλαισίου μιας δικαστικής ή διαιτητικής διαδικασίας. Αν κάποιος από τα μέρη έχει φόβο ή ενδοιασμούς να αναφέρει εμπιστευτικά στοιχεία για την υπόθεση του, μειώνονται, όπως έχει καταδειχθεί στην πράξη, οι πιθανότητες επιτυχούς εκβάσεως της διαμεσολάβησης. Για τον λόγο αυτόν, με τις διατάξεις του άρθρου 10 θεσπίζονται διαδικαστικοί κανόνες που παρέχουν εχέγγυα τήρησης της εμπιστευτικότητας των πληροφοριών που θα γίνουν γνωστές είτε αποκλειστικά στο διαμεσολαβητή είτε και στο άλλο μέρος κατά τη διάρκεια της διαδικασίας διαμεσολάβησης.

1) Ο διαμεσολαβητής, τα μέρη, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι και οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο συμμετέχει στη παροχή υπηρεσιών διαμεσολάβησης, δεν μπορεί να καταθέσει σε δικαστική ή διαιτητική διαδικασία μαρτυρία ή άλλα αποδεικτικά στοιχεία που αφορούν ενδεικτικά οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

(α) την πρόσκληση ενός εκ των μερών να προσφύγουν τα μέρη σε διαμεσολάβηση ή το γεγονός ότι ένα εκ των μερών ήταν διατεθειμένο να συμμετάσχει σε διαμεσολάβηση,

(β) τις γνώμες που εκφράζονται ή τις υποδείξεις που διατυπώνονται από ένα εκ των μερών κατά τη διαδικασία διαμεσολάβησης ενόψει μιας ενδεχόμενης συμβιβαστικής επίλυσης της διαφοράς,

(γ) τις δηλώσεις ή τις ομολογίες που γίνονται από ένα εκ των μερών κατά την διαμεσολάβηση,

(δ) το γεγονός ότι ένα εκ των μερών δήλωσε ότι είναι διατεθειμένο να δεχθεί πρόταση διακανονισμού που γίνεται από τον διαμεσολαβητή,

(ε) τα έγγραφα που έχουν συνταχθεί αποκλειστικά για τους σκοπούς της διαμεσολάβησης.

(στ) τις προτάσεις που έκανε ο διαμεσολαβητής μετά από αίτημα των μερών.

2) Τα παραπάνω ισχύουν ανεξάρτητα από τη μορφή των αναφερόμενων πληροφοριών ή των αποδείξεων.

3) Η αποκάλυψη των παραπάνω πληροφοριών δεν μπορεί να διαταχθεί από Δικαστήριο ή από οποιαδήποτε άλλη Δικαστική Αρχή σε δικαστική ή διαιτητική διαδικασία.

Οι πληροφορίες αυτές δεν θα μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως παραδεκτά αποδεικτικά στοιχεία. Κατ' εξαίρεση οι εν λόγω πληροφορίες ενδέχεται να αποκαλύπτονται ή να γίνονται δεκτές ως αποδεικτικά στοιχεία:

α) στο μέτρο που είναι απαραίτητο για την εφαρμογή ή την εκτέλεση διαδικασίας διακανονισμού που προκύπτει άμεσα από την διαμεσολάβηση, β) για επιτακτικούς λόγους δημόσιας τάξης κυρίως για να εξασφαλιστεί η προστασία ανηλίκων ή να αποφευχθεί ο κίνδυνος να θιγεί η σωματική ακεραιότητα ή η ψυχική υγεία προσώπου και γ) εφόσον συμφωνείται από το διαμεσολαβητή και τα μέρη.

Τα παραπάνω υπ' αριθμ. 1, 2 και 3 εφαρμόζονται ανεξάρτητα από το κατά πόσο η δικαστική – διαιτητική διαδικασία αφορά ή μη τη διαφορά που αποτέλεσε το αντικείμενο της διαμεσολάβησης.

Τέλος, υπό την επιφύλαξη των υπ' αριθμ. 1 αναφερομένων, αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία θα ήταν άλλως παραδεκτά σε δικαστική – διαιτητική διαδικασία, δεν καθίστανται απαράδεκτα εκ του γεγονότος, ότι έχουν χρησιμοποιηθεί σε διαδικασία διαμεσολάβησης.

Άρθρο 11

Η προστασία και η διαφύλαξη των αξιώσεων των μερών που υπάγονται στη διαδικασία της διαμεσολάβησης απαιτεί έναν ελάχιστο βαθμό συμβατότητας των κανόνων του δικονομικού και ουσιαστικού δικαίου αναφορικά με την παραγραφή των αξιώσεων αυτών και τις αποσβεστικές προθεσμίες, ώστε να μην αποθαρρύνεται και να μην ανακόπτεται η διαμεσολάβηση εξαιτίας του επαπειλούμενου κινδύνου απόσβεσης των εν λόγω αξιώσεων.

Με τη διάταξη του άρθρου 11 ορίζεται ότι η προσφυγή στη διαμεσολάβηση κατά το άρθρο 3 διακόπτει την παραγραφή και την αποσβεστική προθεσμία ασκήσεως των αξιώσεων, καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας. Στο εδάφιο β' του ίδιου άρθρου 11 ορίζεται εξάλλου ότι, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 261 επ. Α.Κ., η παραγραφή που διακόπηκε αρχίζει και πάλι με την αναφερόμενη κατά περίπτωση αφετηρία.

Άρθρο 12

Με τις διατάξεις του άρθρου 12 προβλέπονται τα ζητήματα που αφορούν στην αμοιβή του διαμεσολαβητή. Το ύψος της ωριαίας αντιμισθίας θα ορισθεί και θα αναπροσαρμόζεται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Άρθρο 13

Με το άρθρο αυτό εξασφαλίζεται η παροχή πληροφοριών στο ευρύ κοινό σχετικά με τον τρόπο, με τον οποίο δύναται κανείς να έλθει σε επαφή με τους διαμεσολαβητές.

Άρθρο 14

Με την μεταβατική διάταξη του άρθρου 14 παρέχεται η δυνατότητα να ορισθούν στην πρώτη σύνθεση της Επιτροπής Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών διαμεσολαβητές που έχουν λάβει τίτλο διαπίστευσης σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τούτο δε διότι ο θεσμός το πρώτον εισάγεται και δεν υπάρχουν διαπιστευμένοι διαμεσολαβητές σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

Αθήνα, 15 Νοεμβρίου 2010
ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ,
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
Γ. Παπακωνσταντίνου Μ. Χρυσοχοϊδης
ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,
ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ

ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
Α. Διαμαντοπούλου Χ. Καστανίδης

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ
Διαμεσολάβηση σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις

Άρθρο 1

Σκοπός

Ο νόμος αυτός έχει σκοπό: α) την προσαρμογή της Ελληνικής Νομοθεσίας προς τις διατάξεις της Οδηγίας 2008/52/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 2008 για ορισμένα θέματα διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις διασυνοριακών διαφορών και β) τη θεσμοθέτηση εθνικών διαδικασιών διαμεσολάβησης.

Άρθρο 2

Υπαγόμενες διαφορές

Διαφορές ιδιωτικού δικαίου μπορούν να υπαχθούν σε διαμεσολάβηση με συμφωνία των μερών, αν αυτά έχουν την εξουσία να διαθέτουν το αντικείμενο της διαφοράς.

Η συμφωνία υπαγωγής της διαφοράς στη διαμεσολάβηση αποδεικνύεται με έγγραφο ή από τα πρακτικά του δικαστηρίου στην περίπτωση της παραγράφου 2 του άρθρου 3 και διέπεται από τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου για τις συμβάσεις.

Άρθρο 3

Προσφυγή στη διαμεσολάβηση

1. Διαμεσολάβηση είναι δυνατή:

α) αν τα μέρη συμφωνούν να προσφύγουν σε διαδικασία διαμεσολάβησης πριν ή κατά τη διάρκεια της εκκρεμοδικίας,

β) αν κληθούν να προσφύγουν στη διαμεσολάβηση σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου,

γ) αν διαταχθεί διαμεσολάβηση από δικαστήριο άλλου κράτους-μέλους ή

δ) αν επιβάλλεται υποχρεωτικά διαμεσολάβηση με νόμο.

Η προσφυγή στη διαμεσολάβηση αποκλείει προσωρινά και μέχρι περατώσεώς της, τη διαδικασία ενώπιον των δικαστηρίων.

2. Το δικαστήριο στο οποίο είναι εκκρεμής η υπόθεση μπορεί σε κάθε στάση της δίκης, ανάλογα με την περίπτωση και λαμβάνοντας υπόψη όλες τις περιστάσεις της υπόθεσης, να καλεί τα μέρη να προσφύγουν στη διαμεσολάβηση για να επιλύσουν τη διαφορά. Εφόσον τα μέρη συμφωνούν το δικαστήριο αναβάλλει υποχρεωτικά τη συζήτηση της υπόθεσης σε δικάσιμο μετά την πάροδο τριμήνου και όχι πέραν του εξαμήνου.

Άρθρο 4

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

α) Ως διασυνοριακή διαφορά νοείται εκείνη κατά την οποία τουλάχιστον ένα από τα μέρη κατοικεί μόνιμως ή διαμένει συνήθως σε κράτος-μέλος διαφορετικό από εκείνο οποιουδήποτε άλλου μέρους κατά την ημερομηνία στην οποία:

αα) τα μέρη συμφωνούν να προσφύγουν σε διαδικασία διαμεσολάβησης αφότου ανέκυψε η διαφορά·

ββ) διετάχθη η διαμεσολάβηση από δικαστήριο κράτους μέλους·

γγ) υφίσταται υποχρέωση διαμεσολάβησης δυνάμει του εθνικού δικαίου ή

δδ) κληθούν τα μέρη για τους σκοπούς της παραγράφου 2 του άρθρου 3.

Για τους σκοπούς των άρθρων 10 και 11, ως διασυνοριακή διαφορά νοείται και εκείνη για την οποία αρχίζουν δικαστικές διαδικασίες ή διαιτησία ύστερα από διαμεσολάβηση μεταξύ των μερών σε κράτος-μέλος άλλο από εκείνο της μόνιμης κατοικίας ή συνήθους διαμονής των μερών, κατά την προβλεπόμενη στην κατά τα ανωτέρω περίπτωση α' υποστοιχ. αα, ββ ή γγ ημερομηνία.

Η έννοια της κατοικίας προσδιορίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 59 και 60 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001.

β) Ως διαμεσολάβηση νοείται διαρθρωμένη διαδικασία ανεξαρτήτως ονομασίας, στην οποία δύο ή περισσότερα μέρη μιας διαφοράς επιχειρούν εκουσίως να επιλύσουν με συμφωνία τη διαφορά αυτή με τη βοήθεια διαμεσολαβητή. Στην έννοια αυτή δεν περιλαμβάνεται η απόπειρα συμβιβασμού που γίνεται από τον ειρηνοδίκη ή το δικαστήριο κατά τη διάρκεια της δίκης, σύμφωνα με τα άρθρα 208επ και 233 παράγραφος 2 ΚΠολΔ.

γ) Ως διαμεσολαβητής νοείται τρίτο σε σχέση με τους διαδίκους πρόσωπο, από το οποίο ζητείται να αναλάβει διαμεσολάβηση με κατάλληλο, αποτελεσματικό και αμερόληπτο τρόπο, ανεξαρτήτως του τρόπου με τον οποίο ορίστηκε ή ανέλαβε να τελέσει την εν λόγω διαμεσολάβηση. Ο διαμεσολαβητής πρέπει να είναι δικηγόρος διαπιστευμένος ως διαμεσολαβητής κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 7. Αν πρόκειται για διασυννοιακή διαφορά κατά την έννοια της περίπτωσης α' του παρόντος άρθρου, τα μέρη μπορούν να ορίσουν διαπιστευμένο διαμεσολαβητή που δεν έχει τη δικηγορική ιδιότητα.

Άρθρο 5

Φορείς κατάρτισης

1. Φορείς κατάρτισης διαμεσολαβητών μπορούν να είναι αστικές μη κερδοσκοπικές εταιρείες που συνιστούν από κοινού ένας τουλάχιστον δικηγορικός σύλλογος και ένα τουλάχιστον από τα επιμελητήρια της Χώρας και λειτουργούν μετά τη χορήγηση άδειας από την υπηρεσία του άρθρου 7.

2. Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας και Παιδείας, Δια βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, καθορίζονται ειδικότερα οι όροι και προϋποθέσεις αδειοδότησης και λειτουργίας των φορέων κατάρτισης διαμεσολαβητών, το περιεχόμενο των σχετικών προγραμμάτων βασικής εκπαίδευσης, κατάρτισης και μετεκπαίδευσης, η διάρκειά τους, ο τόπος διεξαγωγής τους, τα προσόντα των εκπαιδευτών, ο αριθμός των συμμετεχόντων, καθώς και οι κυρώσεις που επιβάλλονται στους φορείς κατάρτισης διαμεσολαβητών, σε περίπτωση μη τήρησης των υποχρεώσεων τους. Οι κυρώσεις αυτές είναι χρηματικό πρόστιμο ή προσωρινή ή οριστική ανάκληση της άδειας λειτουργίας τους. Τα κριτήρια επιλογής και επιμέτρησης των κυρώσεων θα καθορισθούν με το ανωτέρω προεδρικό διάταγμα.

3. Για τη χορήγηση άδειας ίδρυσης, οι φορείς κατάρτισης της παραγράφου 1 καταθέτουν παράβολο υπέρ του Δημοσίου, το ύψος και η αναπροσαρμογή του οποίου καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Άρθρο 6

Φορέας πιστοποίησης

1. Συνιστάται «Επιτροπή Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών» υπό την εποπτεία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Στην αρμοδιότητα της Επιτροπής υπάγονται ιδίως η πιστοποίηση των υποψήφιων διαμεσολαβητών, ο έλεγχος για την τήρηση των υποχρεώσεων των φορέων κατάρτισης διαμεσολαβητών, ο έλεγχος της συμμόρφωσης των διαπιστευμένων διαμεσολαβητών προς τον Κώδικα Δεοντολογίας, καθώς και η εισήγηση προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για την επιβολή των κυρώσεων που προβλέπονται στα άρθρα 5 και 7.

Η Επιτροπή συγκροτείται από τον πρόεδρο και τέσσερα (4) μέλη, καθώς και από ισάριθμους αναπληρωτές τους. Η θητεία τους είναι τριετής.

2. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ορίζονται ως πρόεδρος και μέλη της Επιτροπής με τους αναπληρωτές τους, διαπιστευμένοι διαμεσολαβητές με άρτια εκπαίδευση και επαρκή εμπειρία σε θέματα διαμεσολάβησης. Ο πρόεδρος και τα μέλη της Επιτροπής λαμβάνουν

αποζημίωση ανά συνεδρίαση που καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

3. Η πιστοποίηση των υποψήφιων διαμεσολαβητών γίνεται ύστερα από εξετάσεις ενώπιον επιτροπής εξετάσεων, στην οποία συμμετέχουν δύο μέλη της Επιτροπής της παραγράφου 1, τα οποία ορίζει ο πρόεδρος αυτής, και ένας δικαστικός λειτουργός, ο οποίος ορίζεται σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 41 του ν. 1756/1988 και προεδρεύει της εν λόγω επιτροπής. Αυτή ελέγχει αν ο υποψήφιος διαθέτει τις γνώσεις, δεξιότητες και επαρκή εκπαίδευση από τους φορείς κατάρτισης του άρθρου 5, για να παρέχει υπηρεσίες διαμεσολάβησης και η απόφαση της είναι έγγραφη και πλήρως αιτιολογημένη. Για τη γραμματειακή υποστήριξη του έργου της Επιτροπής της παραγράφου 1 και της επιτροπής εξετάσεων, η Ολομέλεια των Δικηγορικών Συλλόγων υποχρεούται να διαθέτει το προσωπικό που προβλέπεται στον Κανονισμό της παραγράφου 5 του παρόντος άρθρου. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καθορίζονται:

α) ο τρόπος και το ύψος της αμοιβής των μελών της επιτροπής εξετάσεων,

β) τα εξέταστρα που προκαταβάλλονται με παράβολο από τους υποψηφίους στην επιτροπή εξετάσεων.

4. Η απόφαση της Επιτροπής της παραγράφου 1 για την πιστοποίηση ή μη των διαμεσολαβητών είναι έγγραφη και εκδίδεται σύμφωνα με την απόφαση της επιτροπής εξετάσεων.

5. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων:

α) εγκρίνεται ο Κανονισμός λειτουργίας της Επιτροπής της παραγράφου 1 και της επιτροπής εξετάσεων.

β) καθορίζονται ειδικότερα η διαδικασία, ο τρόπος, τα κριτήρια, οι όροι και οι προϋποθέσεις εξέτασης των υποψήφιων διαμεσολαβητών ενώπιον της επιτροπής εξετάσεων,

γ) καθορίζεται η διαδικασία ελέγχου των φορέων κατάρτισης διαμεσολαβητών και των διαπιστευμένων διαμεσολαβητών και

δ) ρυθμίζεται κάθε σχετικό θέμα.

Άρθρο 7

Διαπίστευση

1. Το Τμήμα Δικηγορικού Λειτουργήματος και Δικαστικών Επιμελητών που ανήκει στη Γενική Διεύθυνση Διοίκησης Δικαιοσύνης του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων είναι αρμόδιο για τη διαπίστευση των διαμεσολαβητών και την έκδοση των διοικητικών πράξεων που είναι αναγκαίες για τη διαπίστευση, μεριμνά δε για τη σύνταξη πινάκων των αδειοδοτούμενων φορέων κατάρτισης διαμεσολαβητών και των διαπιστευμένων διαμεσολαβητών και τη διανομή των πινάκων αυτών στα δικαστήρια.

2. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων:

α) καθορίζονται οι ειδικότεροι όροι και προϋποθέσεις για τη διαπίστευση των διαμεσολαβητών, καθώς και η διαδικασία αναγνώρισης του τίτλου διαπίστευσης που έχουν λάβει οι διαμεσολαβητές σε άλλο κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για την αναγνώριση αυτή, καθώς και για την προσωρινή ή οριστική ανάκληση της διαπίστευσης απαιτείται προηγουμένως η σύμφωνη γνώμη της Επιτροπής του άρθρου 6 παράγραφος 1,

β) θεσπίζεται Κώδικας Δεοντολογίας για τους διαπιστευμένους διαμεσολαβητές,

γ) προβλέπονται οι ειδικότερες προϋποθέσεις για την επιβολή κυρώσεων από την παράβαση των ρυθμίσεων του ανωτέρου Κώδικα. Οι κυρώσεις αυτές που επιβάλλονται ύστερα από τη σύμφωνη γνώμη της Επιτροπής του άρθρου 6 παράγραφος 1, είναι η προσωρινή ή οριστική ανάκληση της διαπίστευσης και δ) ρυθμίζεται κάθε σχετικό θέμα.

Άρθρο 8

Διαδικασία

1. Στη διαδικασία της διαμεσολάβησης τα μέρη ή ο νόμιμος αντιπρόσωπος ή ο εκπρόσωπος τους, όταν πρόκειται για νομικά πρόσωπα, παρίστανται με πληρεξούσιο δικηγόρο.
2. Ο διαμεσολαβητής ορίζεται από τα μέρη ή από τρίτο πρόσωπο της επιλογής τους.
3. Η διαδικασία της διαμεσολάβησης καθορίζεται από τον διαμεσολαβητή σε συνεννόηση με τα μέρη, τα οποία μπορούν να τερματίσουν τη διαδικασία διαμεσολάβησης οποτεδήποτε επιθυμούν. Η διαδικασία της διαμεσολάβησης έχει εμπιστευτικό χαρακτήρα και δεν τηρούνται πρακτικά. Ο διαμεσολαβητής μπορεί να επικοινωνεί και να συναντάται στο πλαίσιο της διαμεσολάβησης με καθένα από τα μέρη. Πληροφορίες που αντλεί ο διαμεσολαβητής κατά τις επαφές αυτές με το ένα μέρος δεν κοινολογούνται στο άλλο μέρος χωρίς τη σύμφωνη γνώμη του.
4. Ο διαμεσολαβητής δεν είναι υποχρεωμένος να δεχθεί το διορισμό του και ευθύνεται κατά τη διάρκεια της διαμεσολάβησης μόνο για δόλο.

Άρθρο 9

Εκτελεστότητα των συμφωνιών που προκύπτουν από διαμεσολάβηση

1. Ο διαμεσολαβητής συντάσσει πρακτικό διαμεσολάβησης που πρέπει να περιέχει:
 - α) το όνομα και το επώνυμο του διαμεσολαβητή,
 - β) τον τόπο και το χρόνο της διαμεσολάβησης,
 - γ) τα ονόματα και τα επώνυμα εκείνων που έλαβαν μέρος στη διαδικασία της διαμεσολάβησης,
 - δ) τη συμφωνία για τη διαμεσολάβηση, με βάση την οποία διεξήχθη η διαμεσολάβηση,
 - ε) τη συμφωνία στην οποία κατέληξαν τα μέρη κατά τη διαμεσολάβηση, ή τη διαπίστωση της αποτυχίας της διαμεσολάβησης, καθώς και την αιτία της διαφοράς.
2. Μετά το πέρας της διαδικασίας διαμεσολάβησης το πρακτικό υπογράφεται από το διαμεσολαβητή, τα μέρη και τους πληρεξούσιους δικηγόρους τους. Το πρωτότυπο αυτού κατατίθεται, εφόσον ένα τουλάχιστον των μερών το ζητήσει, με επιμέλεια του διαμεσολαβητή στη γραμματεία του μονομελούς πρωτοδικείου της περιφέρειας, όπου διεξήχθη η διαμεσολάβηση. Κατά την κατάθεση, ο ενδιαφερόμενος υποβάλλει παράβολο υπέρ του Δημοσίου, το ύψος και η αναπροσαρμογή του οποίου καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Σε περίπτωση αποτυχίας της διαμεσολάβησης το πρακτικό μπορεί να υπογράφεται μόνο από τον διαμεσολαβητή.
3. Από την κατάθεση στη γραμματεία του μονομελούς πρωτοδικείου το πρακτικό διαμεσολάβησης, εφόσον περιέχει συμφωνία των μερών για ύπαρξη αξίωσης που μπορεί να εκτελεσθεί αναγκαστικά, αποτελεί εκτελεστό τίτλο σύμφωνα με το άρθρο 904 παράγραφος 2 εδάφιο γ ΚΠολΔ.

Άρθρο 10

Απόρρητο της διαμεσολάβησης

Η διαμεσολάβηση πρέπει να διεξάγεται κατά τρόπο που να μην παραβιάζει το απόρρητο αυτής, εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν άλλως. Πριν από την έναρξη της διαδικασίας όλοι οι συμμετέχοντες δεσμεύονται εγγράφως να τηρήσουν το απόρρητο της διαδικασίας. Τα μέρη, εφόσον το επιθυμούν, δεσμεύονται εγγράφως να τηρήσουν και το απόρρητο του περιεχομένου της συμφωνίας, στην οποία ενδέχεται να καταλήξουν κατά τη διαμεσολάβηση, εκτός αν η κοινολόγησή του περιεχομένου της εν λόγω συμφωνίας είναι απαραίτητη για την εκτέλεση αυτής, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 3.

Οι διαμεσολαβητές, τα μέρη, οι πληρεξούσιοι αυτών και όσοι άλλοι συμμετέχουν στη διαδικασία διαμεσολάβησης δεν εξετάζονται ως μάρτυρες. Όλοι οι ανωτέρω δεν υποχρεούνται να προσκομίσουν σε επακολουθούσες δίκες ή διαιτησίες στοιχεία που προκύπτουν από διαδικασία διαμεσολάβησης ή έχουν σχέση με αυτήν, παρά μόνο εφόσον τούτο επιβάλλεται από κανόνες δημόσιας τάξης, κυρίως για να εξασφαλιστεί

η προστασία των ανηλίκων ή για να αποφευχθεί ο κίνδυνος να θιγεί η σωματική ακεραιότητα ή ψυχική υγεία προσώπου.

Άρθρο 11

Αποτελέσματα της διαμεσολάβησης στην παραγραφή και τις αποσβεστικές προθεσμίες

Η προσφυγή στη διαμεσολάβηση κατά τις διατάξεις του άρθρου 3 διακόπτει την παραγραφή και την αποσβεστική προθεσμία ασκήσεως των αξιώσεων, καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας διαμεσολάβησης. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 261 επ. ΑΚ η παραγραφή και η αποσβεστική προθεσμία που διακόπηκαν αρχίζουν και πάλι από τη σύνταξη του πρακτικού αποτυχίας της διαμεσολάβησης ή από την επίδοση δήλωσης αποχώρησης από τη διαμεσολάβηση από εκάτερο των μερών στο άλλο μέρος και τον διαμεσολαβητή ή της με οποιονδήποτε τρόπο κατάργησης της διαμεσολάβησης.

Άρθρο 12

Αμοιβές

1. Ο διαμεσολαβητής αμείβεται με ωριαία αντιμισθία και για 24 κατ' ανώτατο όριο ώρες, στις οποίες περιλαμβάνεται και ο χρόνος προετοιμασίας του για τη διαδικασία της διαμεσολάβησης. Τα μέρη και ο διαμεσολαβητής μπορούν να συμφωνήσουν διαφορετικό τρόπο αμοιβής.

2. Η αμοιβή του διαμεσολαβητή βαρύνει τα μέρη κατ' ισομοιρία, εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά.

Κάθε μέρος βαρύνεται με την αμοιβή του πληρεξούσιου δικηγόρου του.

3. Το ύψος της ωριαίας αντιμισθίας της παραγράφου 1 καθορίζεται και αναπροσαρμόζεται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Άρθρο 13

Ενημέρωση κοινού

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων φροντίζει με κάθε πρόσφορο μέσο, ιδίως μέσω του Διαδικτύου, να παρέχεται πληροφόρηση στο ευρύ κοινό σχετικά με τον τρόπο πρόσβασης σε διαμεσολαβητές.

Άρθρο 14

Μεταβατική διάταξη

Στην πρώτη σύνθεση της Επιτροπής του άρθρου 6 παράγραφος 1 μπορούν να ορισθούν, κατ' εξαίρεση των όσων προβλέπονται στο άρθρο 7 παράγραφος 2, διαμεσολαβητές που έχουν λάβει τίτλο διαπίστευσης σε άλλο κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 15

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 15 Νοεμβρίου 2010

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ,

ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Γ. Παπακωνσταντίνου Μ. Χρυσοχοϊδης

ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,

ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ

ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Α. Διαμαντοπούλου Χ. Καστανίδης

Αριθμ. 182/17/ 2010

ΕΚΘΕΣΗ

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους

(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων «Διαμεσολάβηση σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις»

Με τις διατάξεις του υπόψη νομοσχεδίου, ρυθμίζονται θέματα διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις. Ειδικότερα προβλέπονται τα ακόλουθα:

1. Σκοπός του υπό ψήφιση νομοσχεδίου ορίζεται: i) η προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας προς τις διατάξεις της οδηγίας 2008/52/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 2008, σχετικά με θέματα διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις διασυνοριακών διαφορών και ii) η θεσμοθέτηση εθνικών διαδικασιών διαμεσολάβησης. (άρθρο 1) 2. Ορίζεται ότι, σε διαμεσολάβηση υπάγονται οι διαφορές ιδιωτικού δικαίου, με συμφωνία των μερών, η οποία αποδεικνύεται με έγγραφο ή από τα πρακτικά του δικαστηρίου, σε περίπτωση που τα μέρη έχουν την εξουσία να διαθέτουν το αντικείμενο της διαφοράς. (άρθρο 2) 3.α. Προβλέπονται οι περιπτώσεις, για τις οποίες είναι δυνατή η διαμεσολάβηση και παράλληλα ορίζεται ότι, η προσφυγή σε αυτήν αποκλείει προσωρινά και μέχρι περάτωσης της, τη διαδικασία ενώπιον των δικαστηρίων.

β. Παρέχεται η δυνατότητα, στο Δικαστήριο, στο οποίο εκκρεμεί η υπόθεση, σε κάθε στάση της δίκης, ανάλογα με την περίπτωση, να καλέσει τα μέρη να προσφύγουν στη διαμεσολάβηση, για να επιλύσουν τη διαφορά, λαμβάνοντας υπόψη όλες τις περιστάσεις της υπόθεσης.

- Εφόσον τα μέρη συμφωνούν το δικαστήριο αναβάλλει υποχρεωτικά τη συζήτηση της υπόθεσης σε δικάσιμο, μετά την πάροδο τριμήνου και όχι πέραν του εξαμήνου. (άρθρο 3)

4. Προσδιορίζεται η έννοια των όρων «διασυνοριακή διαφορά», «διαμεσολάβηση» και «διαμεσολαβητής», που αναφέρονται στο υπό ψήφιση νομοσχέδιο, για την εφαρμογή του. (άρθρο 4)

5.α. Ορίζεται ότι, φορείς κατάρτισης διαμεσολαβητών μπορούν να είναι αστικές μη κερδοσκοπικές εταιρείες, που συνιστούν από κοινού ένας τουλάχιστον δικηγορικός σύλλογος και ένα τουλάχιστον εκ των επιμελητηρίων της χώρας και λειτουργούν μετά τη χορήγηση της άδειας, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα.

β. Παρέχεται η εξουσιοδότηση για τον καθορισμό, με π.δ. των όρων και προϋποθέσεων αδειοδότησης και λειτουργίας των φορέων κατάρτισης διαμεσολαβητών, του περιεχομένου των σχετικών προγραμμάτων βασικής εκπαίδευσης, κατάρτισης και μετεκπαίδευσης, της διάρκειάς τους, του τόπου διεξαγωγής τους, των προσόντων των εκπαιδευτών, του αριθμού των συμμετεχόντων, καθώς και των κυρώσεων που επιβάλλονται στους φορείς κατάρτισης διαμεσολαβητών, σε περίπτωση μη τήρησης των υποχρεώσεών τους.

- Οι εν λόγω κυρώσεις μπορεί να είναι χρηματικό πρόστιμο ή προσωρινή ή οριστική ανάκληση της άδειας λειτουργίας των εν λόγω φορέων.

- Τα κριτήρια επιλογής και επιμέτρησης των κυρώσεων καθορίζονται, επίσης, με το προαναφερόμενο π.δ/γμα.

γ. Προβλέπεται η καταβολή παραβόλου υπέρ του Δημοσίου, από τους φορείς κατάρτισης διαμεσολαβητών, για τη χορήγηση άδειας ίδρυσης, το ύψος και η αναπροσαρμογή του οποίου καθορίζονται με κ.υ.α. (άρθρο 5)

6.α. Συνιστάται «Επιτροπή Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών», υπό την εποπτεία του Υπουργείου Δικαιοσύνης,

Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, με την οριζόμενη συγκρότηση και προσδιορίζονται οι αρμοδιότητές της και η θητεία των μελών της.

β. Παρέχεται η εξουσιοδότηση, για τον ορισμό, με υπουργική απόφαση, των διαπιστευμένων διαμεσολαβητών, ως προέδρου και μελών της Επιτροπής, με τα οριζόμενα προσόντα.

- Η αποζημίωση, ανά συνεδρίαση, του προέδρου και των μελών της Επιτροπής, καθορίζεται με κ.υ.α.

γ. Για την γραμματειακή υποστήριξη του έργου της ανωτέρω Επιτροπής καθώς και της επιτροπής εξετάσεων, η Ολομέλεια των Δικηγορικών Συλλόγων υποχρεούται να διαθέτει το οριζόμενο προσωπικό.

δ. Παρέχεται, επίσης, η εξουσιοδότηση, για τον καθορισμό με κ.υ.α., του τρόπου και του ύψους της αμοιβής των μελών της επιτροπής εξετάσεων και των εξετάστρων, που προκαταβάλλονται με παράβολο από τους υποψήφιους στην επιτροπή εξετάσεων.

ε. Με υπουργική απόφαση, επίσης, εγκρίνεται ο κανονισμός λειτουργίας της Επιτροπής, καθορίζεται η διαδικασία, ο τρόπος, τα κριτήρια, οι όροι και οι προϋποθέσεις εξέτασης των υποψηφίων διαμεσολαβητών ενώπιον της επιτροπής εξετάσεων, η διαδικασία ελέγχου των φορέων κατάρτισης διαμεσολαβητών και των διαπιστευμένων διαμεσολαβητών κ.λπ.. (άρθρο 6)

7.α. Ορίζεται το Τμήμα Δικηγορικού Λειτουργήματος και Δικαστικών Επιμελητών, που ανήκει στη Γενική Διεύθυνση Διοίκησης Δικαιοσύνης του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ως αρμόδιο για την διαπίστευση των διαμεσολαβητών, την έκδοση των διοικητικών πράξεων που είναι αναγκαίες για τη διαπίστευση, τη σύνταξη πινάκων των αδειοδοτούμενων φορέων κατάρτισης διαμεσολαβητών, των διαπιστευμένων διαμεσολαβητών και τη διανομή τους στα δικαστήρια.

β. Με υπουργική απόφαση: i) καθορίζονται οι ειδικότεροι όροι και προϋποθέσεις, για την διαπίστευση των διαμεσολαβητών, καθώς και η διαδικασία αναγνώρισης του τίτλου διαπίστευσης των διαμεσολαβητών σε άλλο κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ii) θεσπίζεται Κώδικας Δεοντολογίας για τους διαπιστευμένους διαμεσολαβητές, iii) προβλέπονται οι ειδικότερες προϋποθέσεις για την επιβολή κυρώσεων (προσωρινή ή οριστική ανάκληση της διαπίστευσης), από την παράβαση των ρυθμίσεων του εν λόγω Κώδικα κ.λπ.. (άρθρο 7)

8. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τη διαδικασία της διαμεσολάβησης, η οποία έχει εμπιστευτικό χαρακτήρα και δεν τηρούνται πρακτικά. Ειδικότερα:

α. Καθορίζεται ο τρόπος παράστασης των μερών και ορισμού του διαμεσολαβητή.

β. Προβλέπεται ότι, πληροφορίες που αντλεί ο διαμεσολαβητής κατά τις επαφές του με καθένα από τα μέρη δεν κοινολογούνται στο άλλο μέρος, χωρίς τη σύμφωνη γνώμη του.

γ. Ο διαμεσολαβητής δεν είναι υποχρεωμένος να δεχθεί τον διορισμό του και ευθύνεται κατά τη διάρκεια της διαμεσολάβησης μόνο για δόλο. (άρθρο 8)

9. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την εκτελεστότητα των συμφωνιών, που προκύπτουν από διαμεσολάβηση και ειδικότερα:

α. Προβλέπεται η σύνταξη πρακτικού διαμεσολάβησης από τον διαμεσολαβητή, με το οριζόμενο περιεχόμενο.

β. Ορίζεται ότι, κατά την κατάθεση του πρωτότυπου πρακτικού στη γραμματεία του μονομελούς πρωτοδικείου της Περιφέρειας, όπου διεξήχθη η διαμεσολάβηση, ο ενδιαφερόμενος υποβάλλει παράβολο υπέρ του Δημοσίου, το ύψος και η αναπροσαρμογή του οποίου καθορίζονται με κ.υ.α.

γ. Το πρακτικό διαμεσολάβησης, από την κατάθεσή του στη γραμματεία του μονομελούς πρωτοδικείου, εφόσον περιέχει συμφωνία των μερών για ύπαρξη αξίωσης που μπορεί να εκτελεσθεί αναγκαστικά, αποτελεί εκτελεστό τίτλο, σύμφωνα με τις ισχύουσες σχετικές διατάξεις (άρθρο 904, παρ.2, εδάφ. γ, του ΚΠολΔ). (άρθρο 9)

10. Θεσπίζεται το απόρρητο της διαμεσολάβησης, τόσο επί της διαδικασίας, όσο και επί του περιεχομένου της συμφωνίας, στην οποία τα μέρη ενδέχεται να καταλήξουν κατά τη διαμεσολάβηση. (άρθρο 10)

11. Ορίζεται ότι, με την προσφυγή στη διαμεσολάβηση, διακόπτεται η παραγραφή και η αποσβεστική προθεσμία ασκήσεως των αξιώσεων, καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας διαμεσολάβησης.

- Η παραγραφή και η αποσβεστική προθεσμία που διακόπηκαν, αρχίζουν και πάλι, υπό τις οριζόμενες επιφυλάξεις, από τη σύνταξη του πρακτικού αποτυχίας της διαμεσολάβησης ή από την επίδοση δήλωσης αποχώρησης, από τη διαμεσολάβηση από κάποιο των μερών στο άλλο μέρος και τον διαμεσολαβητή ή από την με οποιονδήποτε τρόπο κατάργηση της διαμεσολάβησης. (άρθρο 11)

12. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τον τρόπο αμοιβής του διαμεσολαβητή. Ειδικότερα, ορίζεται ότι:

α. Ο διαμεσολαβητής αμείβεται με ωριαία αντιμισθία και για 24 ώρες, κατ' ανώτατο όριο, στις οποίες περιλαμβάνεται και ο χρόνος προετοιμασίας του για τη διαδικασία της διαμεσολάβησης.

- Παρέχεται η δυνατότητα στα μέρη και τον διαμεσολαβητή να συμφωνήσουν διαφορετικό τρόπο αμοιβής.

β. Η αμοιβή του διαμεσολαβητή βαρύνει τα μέρη κατ' ισομοιρία, εκτός εάν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά.

- Κάθε μέρος βαρύνεται με την αμοιβή του πληρεξούσιου δικηγόρου του.

γ. Με υπουργική απόφαση, καθορίζεται και αναπροσαρμόζεται το ύψος της προαναφερόμενης ωριαίας αντιμισθίας. (άρθρο 12)

13. Η παροχή πληροφόρησης στο ευρύ κοινό, μέσω κυρίως του Διαδικτύου, σχετικά με τον τρόπο πρόσβασης σε διαμεσολαβητές, αποτελεί φροντίδα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. (άρθρο 13)

14. Εισάγεται μεταβατική ρύθμιση, σύμφωνα με την οποία, παρέχεται η δυνατότητα, στην πρώτη σύνθεση της Επιτροπής Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών και κατ' εξαίρεση των προβλεπόμενων στον υπό ψήφιση νόμο, να οριστούν διαμεσολαβητές που έχουν λάβει τίτλο διαπίστευσης σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. (άρθρο 14)

Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

A. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού

1. Ετήσια δαπάνη, από τη χορήγηση αποζημίωσης, ανά συνεδρίαση, στον Πρόεδρο και τα μέλη της συνιστώμενης Επιτροπής Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών, το ύψος της οποίας εξαρτάται από την έκδοση σχετικής κ.υ.α. (άρθρο 6 παρ. 2)

2. Δαπάνη, από την καταβολή αποζημίωσης στον Πρόεδρο και τα μέλη της Επιτροπής εξετάσεων υποψηφίων διαμεσολαβητών, η οποία εξαρτάται από τη συχνότητα διενέργειας των σχετικών εξετάσεων και από την έκδοση σχετικής κ.υ.α. (άρθρο 6 παρ. 3)

3. Αύξηση των δημοσίων εσόδων, από την καταβολή παραβόλου υπέρ του Δημοσίου για: i) τη χορήγηση άδειας ίδρυσης των φορέων κατάρτισης διαμεσολαβητών (άρθρο 5 παρ. 3), ii) τα εξετάστρα που προκαταβάλλονται από τους υποψήφιους διαμεσολαβητές στην επιτροπή εξετάσεων (άρθρο 6 παρ. 3), iii) την κατάθεση του πρωτότυπου πρακτικού διαμεσολάβησης στη γραμματεία του Μονομελούς Πρωτοδικείου της Περιφέρειας, όπου διεξήχθη η διαμεσολάβηση. (άρθρο 9 παρ. 2)

Το ύψος των εν λόγω εσόδων εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα και από την έκδοση σχετικών κ.υ.α.

4. Ενδεχόμενη αύξηση των δημοσίων εσόδων, από την είσπραξη χρηματικών προστίμων, τα οποία τυχόν επιβληθούν ως κυρώσεις στους φορείς κατάρτισης διαμεσολαβητών, σε περίπτωση μη τήρησης των υποχρεώσεών τους, η οποία εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα (αριθμός και είδος παράβασης κ.λπ.) και από την έκδοση σχετικού π. δ/τος. (άρθρο 5 παρ. 2)

B. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού και του προϋπολογισμού των Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμού και λοιπών φορέων του ευρύτερου δημόσιου τομέα

Ενδεχόμενη δαπάνη, από την καταβολή αποζημίωσης στο διαμεσολαβητή, κατά το μέρος που αναλογεί στον καθένα των μερών, και από την καταβολή αμοιβής στον πληρεξούσιο δικηγόρο, στην περίπτωση που κάποιος από τους ανωτέρω φορείς είναι ένα από τα μέρη που προσφεύγουν στη διαδικασία της διαμεσολάβησης. (άρθρο 12 παρ. 3)

Αθήνα, 11 Νοεμβρίου 2010
Η Γενική Διευθύντρια
Βιολέττα Καρακατσάνη-Κονίδα

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου «Διαμεσολάβηση σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις»

Από τις διατάξεις του προτεινόμενου νομοσχεδίου προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

A. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού

1. Ετήσια δαπάνη, από τη χορήγηση αποζημίωσης, ανά συνεδρίαση, στον Πρόεδρο και τα μέλη της συνιστώμενης Επιτροπής Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών, το ύψος της οποίας εξαρτάται από την έκδοση σχετικής κ.υ.α. (άρθρο 6 παρ. 2)

2. Δαπάνη, από την καταβολή αποζημίωσης στον Πρόεδρο και τα μέλη της Επιτροπής εξετάσεων υποψηφίων διαμεσολαβητών, η οποία εξαρτάται από τη συχνότητα διενέργειας των σχετικών εξετάσεων και από την έκδοση σχετικής κ.υ.α.. (άρθρο 6 παρ. 3)

Οι ανωτέρω δαπάνες θα καλύπτονται από τις πιστώσεις του προϋπολογισμού του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, καθώς και από την είσπραξη των σχετικών παραβόλων κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 5 παρ. 3, 6 παρ. 3 και 9 παρ. 2.

B. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού και του προϋπολογισμού των Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμού και λοιπών φορέων του ευρύτερου δημόσιου τομέα
Ενδεχόμενη δαπάνη, από την καταβολή αποζημίωσης στο διαμεσολαβητή, κατά το μέρος που αναλογεί στον καθένα των μερών, και από την καταβολή αμοιβής στον πληρεξούσιο δικηγόρο, στην περίπτωση που κάποιος από τους ανωτέρω φορείς είναι ένα από τα μέρη που προσφεύγουν στη διαδικασία της διαμεσολάβησης. (άρθρο 12 παρ. 3)

Η ανωτέρω δαπάνη θα αντιμετωπιστεί από τις πιστώσεις του Κρατικού Προϋπολογισμού και του προϋπολογισμού των λοιπών φορέων, κατά περίπτωση.

Αθήνα, 11 Νοεμβρίου 2010

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ